

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska

SSN Romualda Spyt (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. W.

przeciwko Domowi Dziecka [...] w Z.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 12 marca 2019 r.,

skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Z.

z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt IV Pa [...],

1. odracza wydanie orzeczenia;

2. przekazuje powiększonemu składowi Sądu Najwyższego do rozstrzygnięcia następujące zagadnienie prawne:

"Czy na mocy art. 237 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (jednolity tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 998 ze zm.) nauczyciele - wychowawcy placówek opiekuńczo - wychowawczych typu socjalizacyjnego, zatrudnieni przed 1 stycznia 2004 r., zachowali do 31 grudnia 2013 r. prawo do wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe (art. 35 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela; jednolity tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 967 ze zm.)?"

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt IV P [...], zasądził od pozwanego Domu Dziecka [...] w Z. na rzecz powoda M. W. kwotę 34.627,87 zł z odsetkami ustawowymi za okres od lutego 2012 r. do grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy ustalił, że powód jako pedagog i wychowawca placówki opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego w okresie od stycznia 2012 r. do grudnia 2013 r. wykonywał pracę w wymiarze przekraczającym 26 godzin tygodniowo zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych prowadzonych bezpośrednio z wychowankami albo na ich rzecz w ramach pełnionych po 8 godzin dziennie dyżurów, ustalonych zgodnie z grafikami. W związku z tym, zdaniem Sądu, przysługiwało mu prawo do wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe, gdyż dotychczasowe korzystniejsze przepisy art. 42 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 967 ze zm.), dotyczące wymiaru *pensum*, obejmowały powoda do dnia 31 grudnia 2013 r. - z mocy przepisu przejściowego art. 237 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 575; dalej także jako ustawa nowelizująca).

Sąd Okręgowy w Z., w wyniku apelacji strony pozwanej, wyrokiem z 29 września 2017 r., sygn. akt IV Pa [...], zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo (pkt I); odstąpił od obciążania powoda kosztami procesu za obie instancje (pkt II), zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3.829,92 zł z ustawowymi odsetkami od 29 września 2017 r. do dnia zapłaty.

Sąd odwoławczy stwierdził, że powód w ramach tygodniowych grafików świadczył pracę z wychowankami lub na ich rzecz w wymiarze 40 godzin tygodniowo, w całym okresie spornym, jednakże nie wykonywał pracy w godzinach ponadwymiarowych. Sąd Okręgowy odwołał się i zaakceptował poglądy przedstawione przez Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie III PK 97/16, III PK 98/16 i III PK 99/16, z których każdy zapadł w podobnym stanie faktycznym i prawnym. Podkreślił, że art. 237 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu, rodziny i systemie pieczy zastępczej zmodyfikował stosunki pracy nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych

zatrudnionych przed 1 stycznia 2004 r., w placówkach opiekuńczo - wychowawczych, o których mowa w art. 228 ust. 1 i art. 229 ust. 1-7 tej ustawy. Dodatkowo z mocy art. 237 ust. 2 tej ustawy, osoby te, po upływie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stały się pracownikami samorządowymi w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (jednolity tekst Dz.U. 2016 r., poz. 902 ze zm.). Sąd wskazał, że ustawa ta, na podstawie art. 204 pkt 1 lit. a uchylła z dniem 1 stycznia 2012 r. art. 1 ust. 1a Karty Nauczyciela. Tak więc z dniem 1 stycznia 2012 r. Karcie Nauczyciela, nie podlegali już pracownicy pedagogiczni placówek opiekuńczo - wychowawczych zatrudnieni - jak powód - przed 1 stycznia 2004 r. Do osób wymienionych w art. 1 ust. 1a Karty Nauczyciela, w brzmieniu obowiązującym do 1 stycznia 2012 r., należało stosować Kartę Nauczyciela w jej aktualnym brzmieniu, tj. obowiązującym od 1 stycznia 2012 r. Ustawą nowelizującą od 1 stycznia 2012 r. zmieniony został art. 42 ust. 3 Lp. 8 lit. a Karty Nauczyciela, który do 31 grudnia 2011 r., przewidywał, że tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych, prowadzonych bezpośrednio z uczniami lub wychowankami albo na ich rzecz, dla wychowawców zatrudnionych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego, wynosi 26 godzin. Od 1 stycznia 2012 r. powyższy przepis nie zawiera już regulacji dotyczącej tej grupy zawodowej, a czas pracy określa art. 42 ust. 1 i 2 Karty Nauczyciela, zgodnie z którym czas pracy nauczyciela zatrudnionego w pełnym wymiarze zajęć nie mógł przekraczać 40 godzin na tydzień. Skoro od 1 stycznia 2012 r., zgodnie z art. 42 ust. 1 i 2 Karty Nauczyciela, powoła obowiązywał 40-godzinny tydzień pracy, to wszystkie godziny pracy w ramach dyżurów z tygodniowych grafików (8 godzin dziennie, 40 godzin tygodniowo), w okresie od stycznia 2012 r. do grudnia 2013 r., były zgodne z obowiązującym go 40-godzinnym tygodniowym wymiarem czasu pracy. Sąd podkreślił przy tym, że zmiana przepisów ustawowych mających wpływ na treść stosunku pracy, powoduje zmianę obowiązków i praw stron, niezależnie od ich woli, zgodnie z art. 56 k.c. w związku z art. 300 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2009 r., II PK 277/08, OSNP 2010 nr 23-24, poz. 290). Taka sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie, w związku z tym nie było wymagane złożenie wypowiedzenia zmieniającego ani zachowanie jakiegokolwiek okresu uprzedzenia

(wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2014 r., I PK 306/13, OSNP 2015 nr 11, poz. 148). Sąd drugiej instancji ocenił również, że dla rozstrzygnięcia sprawy nie jest istotna rzekoma korzystniejsza regulacja czasu pracy zawarta w treści § 41 Regulaminu Organizacyjnego Domu Dziecka [...] w Z., stanowiącego załącznik do zarządzenia nr [...] Dyrektora Domu Dziecka [...] w Z. z 25 sierpnia 2009 r. w sprawie Regulaminu Organizacyjnego Domu Dziecka [...] w Z., skoro w trakcie jego obowiązywania nastąpiła zmiana przepisów bezwzględnie obowiązujących w zakresie wymiaru czasu pracy. Sąd podkreślił także, że postanowienie Regulaminu z 2009 r. określające wymiar czasu pracy jako 26 godzin tygodniowo (*pensum*) nie było unormowaniem korzystniejszym niż obowiązujący wówczas wymiar takich prac, określony w art. 43 ust. 3 Lp. 8 lit. a Karty Nauczyciela.

Wyrok Sądu Okręgowego powód zaskarżył w całości. Zarzucono naruszenie prawa materialnego, to jest:

a) art. 42 ust. 3 Lp. 8 lit. a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm. - w brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2013 r.) w związku z art. 237 ust. 1 i ust. 2 i w związku z art. 204 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej przez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że powodowi w okresie objętym pozwem nie przysługiwało prawo do tygodniowego 26 godzinowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych (*pensum*);

b) § 41 Regulaminu Organizacyjnego Domu Dziecka [...] w Z. stanowiącego Załącznik do Zarządzenia Nr [...] Dyrektora Domu Dziecka [...] w Z. z dnia 25 sierpnia 2009 r. w sprawie Regulaminu Organizacyjnego Domu Dziecka [...] w Z. w związku z art. 9 § 2 k.p. i art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela (w brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2013 r.) i art. 237 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej przez jego błędne zastosowanie przejawiające się w przyjęciu, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy obowiązujący u pozwanego w spornym okresie § 41 Regulaminu Organizacyjnego, określający wymiar tygodniowego *pensum* powoda w liczbie 26 godzin, nie był w tym okresie uregulowaniem

korzystniejszym, stosowanym przez pozwanego w stosunku do zatrudnionych u niego wychowawców w porównaniu z przepisami powszechnie obowiązującymi;

c) art. 35 ust. 2 i ust. 3 Karty Nauczyciela (w brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2013 r.) w związku z § 41 Regulaminu Organizacyjnego Domu Dziecka [...] w Z. stanowiącego Załącznik do Zarządzenia Nr [...] Dyrektora Domu Dziecka [...] w Z. z dnia 25 sierpnia 2009 r. w sprawie Regulaminu Organizacyjnego Domu Dziecka [...] w Z. w związku z art. 9 § 2 k.p. i art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela (w brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2013 r.) i art. 204, art. 237 ust. 1 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej przez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy powodowi w okresie objętym pozwem przysługiwało prawo do tygodniowego 26 godzinowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych (*pensum*); ewentualnie art. 35 ust. 2 i ust. 3 Karty Nauczyciela (w brzmieniu obowiązującym w okresie do 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2013 r.) w związku z art. 18 § 1 k.p. i art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela (w brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2013 r.) i art. 204, art. 237 ust. 1 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej przez jego nie zastosowanie w sytuacji, gdy powodowi w okresie objętym pozwem przysługiwało prawo do tygodniowego 26-godzinowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych (*pensum*).

Skarżący wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego sprowadzającego się do odpowiedzi na pytanie: „Czy w przypadku, gdy pracodawca w stosunku do wychowawców placówki opiekuńczo - wychowawczej typu socjalizacyjnego (Domu Dziecka) w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2013 r., ustalił i stosował niższy niż 40 godzin tygodniowy wymiar zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych prowadzonych bezpośrednio z wychowankami albo na ich rzecz (*pensum*), to czy wykonywanie przez wychowawcę zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych prowadzonych bezpośrednio z wychowankami albo na ich rzecz w wymiarze przekraczającym ustalony tygodniowy wymiar tych zajęć, stanowi pracę w godzinach ponadwymiarowych, za którą należy się

dodatkowe wynagrodzenie w rozumieniu art. 35 ust. 2 i ust 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (w brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2013 r. - Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, tekst jedn. ze zm.) w związku z art. 204 i art. 237 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2011 r. Nr 149, poz. 887, ze zm.)”.

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt IV Pa [...], w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Z., a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany, w odpowiedzi na skargę kasacyjną, wniósł o jej oddalenie w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego poniesionych kosztów postępowania ze skargi kasacyjnej, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pierwszym problemem do rozstrzygnięcia w ramach podniesionych zarzutów jest ocena skutków prawnych zmian legislacyjnych (które nastąpiły od 1 stycznia 2012 r.) dotyczących wychowawców zatrudnionych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych oraz ośrodkach adopcyjno-opiekuńczych działających na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 930 ze zm.), zatrudnionych w nich przed dniem 1 stycznia 2004 r. Do nich bowiem wcześniej miały (nadal) zastosowanie w pełnym zakresie przepisy Karty Nauczyciela (w tym przepisy dotyczące *pensum* nauczycielskiego – art. 42 ust. 3 Lp. 8 lit. a oraz wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe – art. 35 ust. 2 i 3), na mocy art. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 137, poz. 1304).

Problem ten był już rozważany przez Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 5 kwietnia 2017 r. – III PK 97/16 (LEX nr 2329446), III UK 98/17 (OSNP 2018 nr 5,

poz. 59) oraz III PK 99/16 (niepublikowany). We wszystkich tych wyrokach Sąd Najwyższy doszedł do zgodnego wniosku, że od 1 stycznia 2012 r. nauczycieli-wychowawców placówek opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego obowiązywał czas pracy na terenie placówki w wymiarze 40 godzin tygodniowo – bez obowiązkowego *pensum* (tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć opiekuńczo-wychowawczych), którego przekroczenie powodowało powstanie prawa do wynagrodzenia za pracę w godzinach ponadwymiarowych. Inaczej rzecz ujmując, Sąd Najwyższy uznał, że od tej daty pracownicy ci utracili prawo do wynagrodzenia w godzinach ponadwymiarowych w związku ze zmianą norm czasu pracy (zniesieniem w stosunku do nich *pensum* nauczycielskiego). Wniosek taki wywiedziono z art. 237 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Zgodnie z tym przepisem, „w stosunku do osób, o których mowa w art. 1 ust. 1a Karty Nauczyciela, w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zatrudnionych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, o których mowa w art. 228 ust. 1 i art. 229 ust. 1-7, ustawę - Karta Nauczyciela stosuje się przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy”. Dokonując jego wykładni, Sąd Najwyższy w przywołanych wyżej wyrokach wyszedł z założenia, że mowa w nim o stosowaniu Karty Nauczyciela w jej aktualnym brzmieniu, a zatem w kolejnych wersjach obowiązujących począwszy od 1 stycznia 2012 r. (przez wskazany okres 2 lat). Skoro art. 42 w ust. 3 Lp. 8 lit. a Karty Nauczyciela, począwszy od 1 stycznia 2012 r., nie zawiera już regulacji dotyczącej tej grupy zawodowej (wychowawców w placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego), to czas pracy tej grupy regulował art. 42 ust. 1 i ust. 2 Karty Nauczyciela; nie mógł on przekraczać 40 godzin na tydzień, a w jego ramach czasu pracy nauczyciel obowiązany był realizować: 1) zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, prowadzone bezpośrednio z uczniami lub wychowankami albo na ich rzecz, 2) inne zajęcia i czynności wynikające z zadań statutowych szkoły, 3) zajęcia i czynności związane z przygotowaniem się do zajęć, samokształceniem i doskonaleniem zawodowym.

Przedstawiona wykładnia, w ocenie Sądu Najwyższego w obecnym składzie, budzi poważne wątpliwości. Przede wszystkim twierdzenie o odesłaniu do aktualnego brzmienia Karty Nauczyciela (obowiązującego od 1 stycznia 2012 r.)

stawia pod znakiem zapytania stosowanie pozostałych przepisów Karty Nauczyciela, które dotychczas przyznawały uprawnienia wychowawcom w placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego, gdyż żaden z nich od 1 stycznia 2012 r. nie dotyczy wskazanej wyżej grupy zawodowej. Przepisy Karty Nauczyciela w zakresie np. prawa do nagród jubileuszowych, uprawnień socjalnych i urlopów, urlopu dla poratowania zdrowia nie zostały wprost znowelizowane (zmienione) na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ale nie było takiej potrzeby, gdyż wystarczające było skreślenie przepisu, na podstawie którego uprawnienia te przysługiwały pracownikom pedagogicznym placówek opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego (art. 1 ust. 1a Karty Nauczyciela). Zatem argument o odesłaniu do aktualnego brzmienia Karty Nauczyciela przesądzałby także o niestosowaniu w całości przepisów Karty Nauczyciela wobec osób wymienionych w usuniętym z porządku prawnego art. 1 ust. 1a Karty Nauczyciela (w tym przepisów przewidujących prawo do nagród jubileuszowych, uprawnień socjalnych i urlopów, urlopu dla poratowania zdrowia), co byłoby wnioskowaniem nieuprawnionym wobec zawarcia w ustawie nowelizacyjnej przepisu przejściowego przewidującego dalsze stosowanie Karty Nauczyciela do wymienionej grupy osób.

Skutkiem przepisu przejściowego (międzyczasowego) utrzymującego stosowanie przepisów dotychczasowych jest niestosowanie ustawy nowej w takim zakresie, w jakim pokrywa się ona z przepisami derogowanymi. Przepis o takim charakterze nakazuje stosowanie regulacji dotychczasowych, mimo że zostały one uchylone (zmienione). Niewątpliwie taki charakter (międzyczasowy – utrzymujący stosowanie dotychczasowych regulacji) ma art. 237 ust. 1 ustawy nowelizującej, skoro nakazuje stosowanie ustawy - Karta Nauczyciela przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie tej ustawy wobec wymienionej w nim grupy zawodowej. Podkreślić przy tym należy, że jego zakresem nie są objęte wszystkie zmiany Karty Nauczyciela dokonane na skutek nowelizacji ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ale tylko te, które związane są z pozbawieniem wychowawców zatrudnionych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego statusu nauczycieli podlegających przepisom Karty Nauczyciela, a więc pozbawiające ich uprawnień wynikających z

tego aktu prawnego. Wszystkie te spostrzeżenia prowadzą do wniosku, że art. 237 ust. 1 ustawy nowelizującej, zgodnie z istotą regulacji międzyczasowej, utrzymuje – przez dwa lata - stosowanie wobec wymienionej w nim grupy osób przepisów Karty Nauczyciela w dotychczasowym brzmieniu, a więc nie tylko tych, które zostały uchylone, ale także tych, którym nadano nowe brzmienie (w tym art. 42 ust. 3 Lp. 8 lit. a – w brzmieniu sprzed nowelizacji).

Należy też podkreślić, że przepis międzyczasowy określa skutki danej nowelizacji, nie obejmuje natomiast swoim działaniem przyszłych, kolejnych zmian przepisów. Z tego właśnie względu stosowanie Karty Nauczyciela przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (o czym mowa w art. 237 ust. 1 ustawy nowelizującej) oznacza stosowanie przepisów tego aktu z uwzględnieniem wszystkich kolejnych zmian następujących w okresie dwóch lat po nowelizacji dokonanej od 1 stycznia 2012 r. (chyba że towarzyszące im przepisy międzyczasowe regulowałyby tę kwestię odmiennie). Nie może zatem być mowy o „zamrożeniu” przez ustawodawcę na datę 31 grudnia 2011 r. sytuacji prawnej określonej części pracowników pedagogicznych zatrudnionych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, których - w przeciwieństwie do pozostałych nauczycieli - nie dotyczyłyby kolejne zmiany przepisów Karty Nauczyciela następujące w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2013 r. Nie ma zatem obawy (jaką wyrażał w przywołanych wyrokach Sąd Najwyższy), że stosowanie, na podstawie art. 237 ust. 1 ustawy nowelizującej, dotychczasowych przepisów w wersji obowiązującej przed 1 stycznia 2012 r., oznacza nienaruszalność praw (przez dwa lata) mimo kolejnych nowelizacji.

W związku tym, w ocenie obecnego składu Sądu Najwyższego, celem ustawodawcy wprowadzającego przepis międzyczasowy - art. 237 ust. 1 ustawy nowelizacyjnej - było utrzymanie w stosunku do zatrudnionych przed 1 stycznia 2004 r. w placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego pracowników pedagogicznych wszystkich uprawnień przysługujących im dotychczas (do 31 grudnia 2011 r.) na podstawie przepisów Karty Nauczyciela, a więc także uprawnienia do *pensum* nauczycielskiego w wymiarze 26 godzin tygodniowo i prawa do wynagrodzenia za pracę w godzinach ponadwymiarowych.

Niewątpliwie opisane zmiany w ustawie nowelizacyjnej miały na celu stopniowe zrównywanie statusu wychowawców w placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego z pozostałymi osobami zatrudnionymi w tych placówkach na takich samych stanowiskach. Jednakże mechanizm „stopniowego zrównywania” polegał na wyznaczeniu okresu przejściowego, po którym nastąpiło wygaszenie uprawnień z Karty Nauczyciela, a nie na pozbawieniu najpierw części uprawnień w okresie przejściowym aż do ich zupełnego odebrania od 1 stycznia 2014 r.

Przyjęcie powyższego poglądu potwierdziłoby podniesiony w skardze kasacyjnej powoda zarzut naruszenia art. 42 ust. 3 Lp. 8 lit. a Karty Nauczyciela (w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2013 r.) przez jego zastosowanie do sytuacji prawnej powoda ukształtowanej na podstawie z art. 237 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 204 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, (nakazującego stosowanie powyższego przepisu w wersji sprzed nowelizacji) a w konsekwencji zarzut naruszenia art. 35 ust. 2 i 3 Karty Nauczyciela.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁷ § 1 k.p.c. postanowił o przedstawieniu powiększonemu składowi tego Sądu zagadnienia prawnego budzącego wątpliwości o następującej treści:

„Czy na mocy art. 237 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r. poz. 998 ze zm.) nauczyciele-wychowawcy placówek opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego, zatrudnieni przed 1 stycznia 2004 r., zachowali do 31 grudnia 2013 r. prawo do wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe (art. 35 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela; jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 967 ze zm.)”.